

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 493

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 iulie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
404.		409.	6-7
— Lege pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2002 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/2001 privind atenuarea impactului social ca urmare a procesului de reorganizare a sectorului producției de apărare	2	— Lege privind înființarea Universității „Danubius” din Galați	6-7
560.		565.	8
— Decret privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2002 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/2001 privind atenuarea impactului social ca urmare a procesului de reorganizare a sectorului producției de apărare.....	2	— Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea Universității „Danubius” din Galați.....	8
★			
405.		410.	8-9
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii.....	3-4	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal	8-9
561.		566.	10
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii.....	4	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal	10
★			
408.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
564.		Decizia nr. 142 din 30 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 privind reorganizarea și funcționarea prefecturilor și a dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	10-12
— Lege privind înființarea Universității „Petre Andrei” din Iași.....	5-6	Decizia nr. 157 din 30 mai 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile	12-13
— Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea Universității „Petre Andrei” din Iași.....	6	Decizia nr. 160 din 30 mai 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	14-15
★			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		686.	16
		— Hotărâre privind stabilirea nivelului prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 15/2002 pentru modificarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 170/2001 privind atenuarea impactului social
ca urmare a procesului de reorganizare
a sectorului producției de apărare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15 din 14 februarie 2002 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/2001 privind atenuarea impactului social ca urmare a procesului de reorganizare a sectorului producției de apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 25 februarie 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 28 martie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 14 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 20 iunie 2002.
Nr. 404.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 15/2002 pentru modificarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/2001
privind atenuarea impactului social ca urmare a procesului
de reorganizare a sectorului producției de apărare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2002 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/2001 privind atenuarea impactului social ca urmare a procesului de reorganizare a sectorului producției de apărare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 iunie 2002.
Nr. 560.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189 din 20 decembrie 2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 29 decembrie 2001, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 29 iunie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 768/2001, se modifică și se completează după cum urmează:”

2. La articolul I punctul 1, titlul ordonanței de urgență va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind controlul asupra încasării veniturilor și efectuării cheltuielilor din bugetul asigurărilor sociale de stat și din bugetul asigurărilor pentru șomaj și soluționarea contestațiilor privind măsurile dispuse prin actele de control”**

3. La articolul I punctul 2, articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Controlul asupra încasării veniturilor și efectuării cheltuielilor din bugetul asigurărilor sociale de stat și din bugetul asigurărilor pentru șomaj cuprinde ansamblul activităților care au ca obiect verificarea corectitudinii și exactității îndeplinirii de către contribuabili a obligațiilor ce le revin, conform prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.”

4. La articolul I punctul 3, articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Sunt supuși controlului contribuțiilor de asigurări sociale și contribuțiilor la bugetul asigurărilor pentru șomaj contribuabilii prevăzuți de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 76/2002.”

5. La articolul I punctul 4, alineatul (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Controlul asupra încasării veniturilor și efectuării cheltuielilor din bugetul asigurărilor sociale de stat

și din bugetul asigurărilor pentru șomaj se exercită de organele de control proprii ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și organele sale teritoriale, independent sau în colaborare cu organele Ministerului Finanțelor Publice.”

6. La articolul I punctul 5, alineatul (3) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„(3) Organele de control proprii și teritoriale ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, prevăzute la alin. (1), îndeplinesc o funcție care implică exercițiul autorității de stat, primind o legitimație de control corespunzătoare. Modelul legitimației de control se stabilește prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

7. La articolul I, punctul 6 va avea următorul cuprins:

„6. **Litera b) a articolului 4 va avea următorul cuprins:**
«b) să examineze orice înscrisuri, documente, registre sau acte de evidență ale contribuabililor care pot fi relevante pentru stabilirea corectă a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetului asigurărilor pentru șomaj, precum și pentru determinarea modului de respectare a obligațiilor legale ce revin acestora;»”

8. La articolul I punctul 7, partea introductivă a alineatului (1) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În scopul stabilirii exacte a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetului asigurărilor pentru șomaj și al determinării modului de respectare a obligațiilor legale ce revin contribuabililor, organele de control sunt în drept să solicite informații care nu au, potrivit legii, caracter secret, de la:”

9. La articolul I punctul 8, alineatul (3) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„(3) Toate actele, datele și informațiile obținute de organele de control în condițiile alin. (1) și (2) vor face parte din dosarul contribuabilului și vor putea fi luate în considerare la recalcularea contribuțiilor datorate de acesta bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetului asigurărilor pentru șomaj.”

10. La articolul I punctul 10, partea introductivă a articolului 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — În baza constatărilor rezultate ca urmare a acțiunilor de control efectuate de organele de control prevăzute la art. 3 alin. (1), acestea au dreptul:”

11. La articolul I punctul 12, alineatul (1) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Controlul la sediul sau la domiciliul contribuabilului ori la sediul organului de control, după caz, se efectuează o singură dată pentru fiecare perioadă pentru care se datorează contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat și la bugetul asigurărilor pentru șomaj.”

12. La articolul I punctul 14, alineatul (5) al articolului 25 va avea următorul cuprins:

„(5) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere potrivit legii.“

13. La articolul I punctul 16, articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Organele de control ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și organele sale teritoriale sunt competente să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute și în următoarele acte normative:

a) Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea nr. 76/2002;

c) Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) Hotărârea Guvernului nr. 720/1991 privind aprobarea Normelor de organizare și exercitare a controlului financiar, elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor, dacă faptele sunt săvârșite în legătură cu încasările veniturilor și efectuarea cheltuielilor bugetului asigurărilor sociale de stat și ale bugetului asigurărilor pentru șomaj.“

14. La articolul I punctul 18, alineatul (2) al articolului 27 va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile formulate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sunt căi administrative de atac prin care se solicită diminuarea sau anularea, după caz, a

contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a majorărilor de întârziere sau a penalităților, precum și a altor măsuri dispuse de organele de control.“

15. La articolul I punctul 19, alineatul (2) al articolului 30 va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile care au ca obiect sume al căror cuantum este de peste un miliard lei, precum și cele formulate împotriva actelor de control întocmite de organele de control ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, indiferent de sumă, se soluționează de organele specializate ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.“

16. La articolul I punctul 23, articolul 37¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 37¹. — Cheltuielile curente aferente activității de control privind constituirea și virarea contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetului asigurărilor pentru șomaj, organizată la nivelul direcțiilor generale de muncă și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București, se finanțează din bugetul asigurărilor sociale de stat și din bugetul asigurărilor pentru șomaj.“

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 29 iunie 2001, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 20 iunie 2002.
Nr. 405.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor

dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 iunie 2002.
Nr. 561.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind înființarea Universității „Petre Andrei” din Iași

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se înființează Universitatea „Petre Andrei” din Iași ca instituție de învățământ superior, persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, cu sediul în municipiul Iași, str. G. Musicescu nr. 6, bl. 7A, județul Iași.

Art. 2. — Universitatea se înființează cu următoarele facultăți și specializări acreditate:

a) Facultatea de Drept, specializarea drept, cu predare în limba română;

b) Facultatea de Economie, specializarea finanțe și contabilitate, cu predare în limba română.

Art. 3. — După intrarea în vigoare a prezentei legi în structura universității intră și facultățile, colegiile și specializările, altele decât cele menționate la art. 2, acreditate sau autorizate provizoriu prin hotărâre a Guvernului, conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din instituția care a fost autorizată să funcționeze provizoriu se preia prin transfer în interesul serviciului la instituția nou-înființată, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 5 — (1) Universitatea înființată dispune de patrimoniu propriu înscris în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Patrimoniul prevăzut în anexă este proprietatea universității prin efectul legii.

Art. 6. — Patrimoniul universității va rămâne și va fi utilizat numai în cadrul sistemului național de învățământ. În cazul nerespectării acestei prevederi Ministerul Educației și Cercetării va propune încetarea activității de învățământ și desființarea prin lege a universității.

Art. 7. — Cheltuielile privind funcționarea universității se suportă din veniturile proprii dobândite în condițiile legii, precum și din alte surse legale.

Art. 8. — Pentru a se asigura respectarea standardelor legale de calitate, specifice învățământului superior, instituția prevăzută la art. 1 este special monitorizată pe o perioadă de 3 ani, conform unei metodologii elaborate de Ministerul Educației și Cercetării, care se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 20 iunie 2002.
Nr. 408.

ANEXĂ

PATRIMONIUL

Universității „Petre Andrei” din Iași, înființată prin lege

În conformitate cu prevederile art. 5 din lege, patrimoniul universității înființate este constituit din:

Denumirea	Adresa	Valoarea — mii lei —	Titlul în baza căruia este deținut
I. Bunuri imobile			
A. Clădiri	Ștefan cel Mare nr. 10, bl. B1	2.601.692	Contract de vânzare-cumpărare nr. 2.741/28 februarie 1997
B. Terenuri	Ghica Vodă nr. 13	500.000	Contract de vânzare-cumpărare nr. 2.351/16 martie 1998
C. Altele — Investiția în curs (clădirea universității)	Ghica Vodă nr. 13	3.014.723	Contract de antrepriză generală nr. 364/2 septembrie 1998 — Societatea Comercială „Moldrom” — S.A. Iași
II. Bunuri mobile			
A. Tehnică de calcul		740.266	
B. Birotică		95.832	
C. Mijloace de transport		—	
D. Mobilier		657.343	

Denumirea	Adresa	Valoarea — mii lei —	Titlul în baza căruia este deţinut
E. Disponibilităţi		—	
F. Inventar gospodăresc		1.112.415	
G. Bibliotecă + filmotecă		269.719	
III. Imobilizări financiare			
A. Depozite bancare		—	
B. Fonduri speciale		—	
IV. Active circulante			
A. Titluri de plasament		—	
B. Disponibilităţi		—	
C. Stocuri		—	
D. Creanţe		—	
E. Alte valori		—	

NOTĂ :

Prezenta anexă are la bază protocolul de predare-primire a patrimoniului, încheiat între Fundația Academică „Petre Andrei” din Iași și Universitatea „Petre Andrei” din Iași care se înființează prin lege.

Actele legalizate la notariat, în original, se află la dosarul legii de înființare a universității, de la Camera Deputaților.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind înființarea
Universității „Petre Andrei” din Iași**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea Universității „Petre Andrei” din Iași și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 iunie 2002.
Nr. 564.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind înființarea Universității „Danubius” din Galați

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se înființează Universitatea „Danubius” din Galați ca instituție de învățământ superior, persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, cu sediul în municipiul Galați, str. Lunca Siretului nr. 3, județul Galați.

Art. 2. — Universitatea se înființează cu următoarea facultate și specializare acreditate: Facultatea de Drept, specializarea drept, cu predare în limba română.

Art. 3. — După intrarea în vigoare a prezentei legi în structura universității intră și facultățile, colegiile și specializările, altele decât cea menționată la art. 2, acreditate sau

autorizate provizoriu prin hotărâre a Guvernului, conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din instituția care a fost autorizată să funcționeze provizoriu se preia prin transfer în interesul serviciului la instituția nou-înființată, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 5. — (1) Universitatea înființată dispune de patrimoniu propriu înscris în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Patrimoniul prevăzut în anexă este proprietatea universității prin efectul legii.

Art. 6. — Patrimoniul universității va rămâne și va fi utilizat numai în cadrul sistemului național de învățământ. În cazul nerespectării acestei prevederi Ministerul Educației și

Cercetării va propune încetarea activității de învățământ și desființarea prin lege a universității.

Art. 7. — Cheltuielile privind funcționarea universității se suportă din veniturile proprii dobândite în condițiile legii, precum și din alte surse legale.

Art. 8. — Pentru a se asigura respectarea standardelor legale de calitate, specifice învățământului superior, instituția prevăzută la art. 1 este special monitorizată pe o perioadă de 3 ani, conform unei metodologii elaborate de Ministerul Educației și Cercetării, care se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 20 iunie 2002.
Nr. 409.

ANEXĂ*

PATRIMONIUL

Universității „Danubius” din Galați, înființată prin lege

În conformitate cu prevederile art. 5 din lege, patrimoniul universității înființate este constituit din:

Denumirea	Adresa	Valoarea — milioane lei —	Titlul în baza căruia este deținut
I. Bunuri imobile		28.600	
A. Clădiri	Galați, str. Lunca Siretului nr. 3	28.438	Contract de proiectare nr. 1.309/1997 și contract de execuție nr. 468/11 martie 1998
B. Terenuri	Galați, str. Lunca Siretului nr. 3	162	Contracte de vânzare-cumpărare nr. 4.377/1997 și 709/1999
C. Altele	—	—	—
II. Bunuri mobile		1.662	
A. Tehnică de calcul	Galați, str. Lunca Siretului nr. 3	426	Facturi fiscale
B. Birotică	Galați, str. Lunca Siretului nr. 3	296	Facturi fiscale
C. Mijloace de transport	Galați, str. Lunca Siretului nr. 3	67	Factura fiscală nr. 0817288/5 aprilie 2000
D. Mobilier	Galați, str. Lunca Siretului nr. 3	494	Facturi fiscale
E. Disponibilități	—	—	—
F. Inventar gospodăresc	Galați, str. Lunca Siretului nr. 3	379	Facturi fiscale
III. Imobilizări financiare			
A. Depozite bancare	—	—	—
B. Fonduri speciale	—	—	—
IV. Active circulante		5.571	
A. Titluri de plasament	—	—	—
B. Disponibilități	—	2.042	Extrase de cont
C. Stocuri	—	—	—
D. Creanțe	—	3.499	Avansuri furnizori investiții
E. Alte valori	—	30	Cursuri tipărite

NOTĂ:

Prezenta anexă are la bază protocolul de predare-primire a patrimoniului, încheiat între Fundația Academică „Danubius” din Galați și Universitatea „Danubius” din Galați care se înființează prin lege.

Actele legalizate la notariat, în original, se află la dosarul legii de înființare a universității, de la Camera Deputaților.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii privind înființarea
Universității „Danubius“ din Galați

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea Universității „Danubius“ din Galați și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 iunie 2002.
 Nr. 565.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea
și funcționarea cazierului fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 75 din 30 august 2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 1 septembrie 2001, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În scopul prevenirii și combaterii evaziunii fiscale, precum și în scopul întăririi administrării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat se organizează cazierul fiscal al contribuabililor ca mijloc de evidență și urmărire a disciplinei financiare a contribuabililor.“

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În cazierul fiscal se ține evidența persoanelor fizice și juridice, precum și a asociațiilor, acționarilor și reprezentanților legali ai persoanelor juridice, care au săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale, precum și cele care privesc disciplina financiară, denumiți în continuare *contribuabili*.“

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În cazierul fiscal se înscriu date privind:
 a) sancțiuni aplicate contribuabililor pentru săvârșirea faptelor prevăzute la art. 2, rămase definitive și irevocabile potrivit prevederilor legale în vigoare;

b) măsuri de executare silită aplicate contribuabililor în legătură cu faptele prevăzute la art. 2, rămase definitive și irevocabile potrivit prevederilor legale în vigoare.

(2) Înscrierea datelor în cazierul fiscal se face pe baza documentelor rămase definitive și irevocabile potrivit legislației în vigoare.“

4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Până la rămânerea definitivă a documentelor prevăzute la art. 4 Ministerul Finanțelor Publice va organiza o evidență separată, operativă pentru urmărirea derulării fazelor procedurale prevăzute de lege. Datele sunt supuse secretului fiscal potrivit legii.“

5. La articolul 6, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Înscrierea datelor prevăzute la art. 4 se face în baza următoarelor documente:

a) extrasele de pe hotărârile judecătorești definitive, transmise de instanțele judecătorești Ministerului Finanțelor Publice;

b) extrasele de pe deciziile de soluționare a contestațiilor rămase definitive prin neexercitarea căilor de atac;

c) actele/documentele întocmite de organele fiscale și vamale din subordinea Ministerului Finanțelor Publice, rămase definitive, prin care se consemnează datele și informațiile prevăzute la art. 2 și 4;

d) actele rămase definitive ale altor organe competente să constate faptele prevăzute la art. 2 și să aplice sancțiuni.

.....
(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se comunică în termen de 30 de zile de la data solicitării acestora. Pentru aceste solicitări nu se percep taxe de timbru.“

6. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Contribuabilii care au înscrise date în cazierul fiscal se scot din evidență dacă se află în următoarele situații:

a) faptele pe care le-au săvârșit nu mai sunt sancționate de lege;

b) a intervenit reabilitarea de drept sau judecătorească constatată prin hotărâre judecătorească;

c) nu au mai săvârșit fapte de natura celor prevăzute la art. 2 într-o perioadă de 5 ani de la data rămânerii definitive a actului prin care au fost sancționate aceste fapte;

d) decesul, respectiv radierea contribuabilului.

(2) În cazul în care în cazierul fiscal al contribuabililor aflați în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și c) există și alte mențiuni cu privire la alte fapte, se șterg numai mențiunile care impun scoaterea din evidență.“

7. La articolul 8, alineatele (1)—(3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie în următoarele situații:

a) la înființarea societăților comerciale de către asociați, acționari și reprezentanții legali desemnați;

b) la înființarea asociațiilor și fundațiilor de către asociați sau membrii fondatori ai acestora;

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 20 iunie 2002.
Nr. 410.

c) la autorizarea exercitării unei activități independente de către solicitanți.

(2) Judecătorul delegat nu va dispune acțiunea prevăzută la alin. (1) lit. a), în cazul în care în cazierul fiscal există înscrise fapte de natură penală.

(3) Certificatele de cazier fiscal se vor elibera după 6 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.“

8. La articolul 9, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Certificatul de cazier fiscal este valabil 15 zile de la data emiterii și numai în scopul în care a fost eliberat.“

9. La articolul 11, alineatele (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Contestația se soluționează de către tribunal, Secția de contencios administrativ în a cărei rază teritorială își au domiciliul sau sediul contribuabilii, fără procedura prealabilă.

.....
(4) Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă și irevocabilă.“

10. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de aprobare a acesteia și se aplică faptelor constatate prin acte încheiate începând cu această dată, chiar dacă faptele au fost săvârșite în perioade anterioare intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, dacă la acel moment ele au fost comise cu nerespectarea prevederilor legale în vigoare la acea dată.“

11. La articolul 14, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe Guvernul va aproba norme metodologice prin care se vor stabili faptele care se vor înscrie în cazierul fiscal al contribuabilului, procedura de solicitare și de eliberare a certificatului de cazier fiscal și a informațiilor din cazierul fiscal.“

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea
și funcționarea cazierului fiscal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 iunie 2002.
Nr. 566.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 142 din 30 aprilie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 privind reorganizarea și funcționarea prefecturilor și a dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției ridicate, deoarece Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor sau ordonanțelor în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei, nu și cu privire la constituționalitatea hotărârilor Guvernului. Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, se arată că autorul excepției nu a indicat nici un text constituțional căruia i-ar contraveni dispozițiile criticate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.938/2001, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 privind**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 privind reorganizarea și funcționarea prefecturilor și a dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Iuliu Șamșodan în Dosarul nr. 3.938/2001 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ.

organizarea și funcționarea prefecturilor și a dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Iuliu Șamșodan într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, potrivit ordinului emis de ministrul administrației publice, prin care autorul excepției a fost eliberat din funcție, „este invocat art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 privind reorganizarea și funcționarea prefecturilor“. De asemenea, se precizează că în motivarea întâmpinării existente în cauză se face referire atât la „art. 5 al Hotărârii Guvernului nr. 9/2001, cât și la art. 141 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, în sensul că «numirea și eliberarea din funcție a secretarului general se fac de ministrul administrației publice». Autorul excepției consideră totodată că „secretarul general de Prefectură îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile stabilite de lege în sarcina secretarului general al ministerului“, fapt ce rezultă „din economia prevederilor art. 5 al Hotărârii Guvernului nr. 9/2001“. În același timp, se arată că art. 49 lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului și a ministerelor face referire la faptul că „secretarul general colaborează cu directorii generali de prefectură, în probleme de interes comun“, ceea ce, în opinia autorului excepției, contravine naturii funcției de secretar general, menționată în Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 și în Legea nr. 215/2001, „constituind motiv de neconstituționalitate între Legea organică nr. 90/2001 și Hotărârea Guvernului, respectiv Legea nr. 215/2001“. În ședința publică a instanței din data de 25 octombrie 2001, ale cărei dezbateri au fost consemnate în încheierea de sesizare, autorul excepției a precizat că „invocă neconstituționalitatea art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001, precum și a art. 141 alin. (2) din Legea nr. 215/2001“.

Curtea de Apel Cluj – Secția comercială și de contencios administrativ și-a exprimat opinia cu privire la dispozițiile art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001, în sensul că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, fără să fi dispus respingerea ei, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, s-a arătat că autorul excepției „nu a precizat în mod concret norma constituțională încălcată“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 este inadmisibilă, deoarece în susținerea ei nu este invocată nici o dispoziție din Legea fundamentală care să fi fost încălcată, „ceea ce contravine prevederilor art. 23 alin. (4) teza I din Legea nr. 47/1992“. Totodată se arată că potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, și art. 144 lit. c) din Constituție „Curtea Constituțională nu hotărăște asupra constituționalității hotărârilor Guvernului și se pronunță numai cu privire

la corelația prevederilor legilor sau ordonanțelor cu Legea fundamentală“.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 „este inadmisibilă, conform dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, care prevăd controlul constituționalității legilor, regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului“.

Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, Guvernul arată că autorul excepției nu a indicat nici un text constituțional căruia i-ar contraveni dispozițiile legale criticate. În ceea ce privește neconcordanțele dintre Legea nr. 90/2001, Legea nr. 215/2001 și Hotărârea Guvernului nr. 9/2001, la care face referire autorul excepției, Guvernul consideră că acestea „nu reprezintă un motiv de neconstituționalitate“, iar „Curtea Constituțională nu are competența să se pronunțe asupra unor necorelări ale actelor normative, ci doar să stabilească neconcordanța dintre dispozițiile legilor, regulamentelor Parlamentului sau ordonanțelor și Constituție“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere al Președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 privind reorganizarea și funcționarea prefecturilor. Totodată sunt criticate dispozițiile art. 141 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001, care au următorul cuprins: *„Aparatul propriu de specialitate al prefectului are un secretar general, funcționar public de conducere.“*

Analizând excepția de neconstituționalitate cu privire la prevederile art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, în lumina dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată. Conform acestor dispoziții, sunt supuse controlului de constituționalitate exercitat de Curte pe calea soluționării excepțiilor de neconstituționalitate numai legile și ordonanțele Guvernului, nu și alte acte normative, cum ar fi hotărârile Guvernului. În acest condiții dispozițiile art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 nu pot constitui obiectul controlului de neconstituționalitate. Deoarece în cauză instanța sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor hotărârilor Guvernului nu a aplicat dispozițiile art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, revine Curții Constituționale să constate că, întrucât actul normativ criticat nu intră sub

incidența controlului de constituționalitate, excepția urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

În legătură cu dispozițiile art. 141 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, Curtea constată că acestea nu pot fi supuse controlului de constituționalitate, în condițiile în care, deși i s-a pus în vedere de către instanța de judecată, autorul excepției nu a invocat nici un text constituțional care, în opinia sa, ar fi fost încălcat prin aceste dispoziții legale. Față de această situație, excepția nefiind motivată, Curtea constată că sunt încălcate dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, conform cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*“. Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului excepției cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, deoarece în felul acesta ar exercita un control din oficiu,

ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și cu cele ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia ar exista unele necorelări între art. 141 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 și alte texte ale aceleiași legi sau ale Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, Curtea constată că eventualele necorelări existente între diferitele acte normative nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, fiind de resortul exclusiv al puterii legiuitoare, așa cum, de altfel, Curtea a statuat constant în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 76/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 27 iulie 2000).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 9/2001 privind reorganizarea și funcționarea prefecturilor și a dispozițiilor art. 141 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Iuliu Șamșodan în Dosarul nr. 3.938/2001 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 157 din 30 mai 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001, excepție ridicată de Societatea

Comercială „Almet“ — S.A. din Năvodari în Dosarul nr. 10.229/2001 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 a fost respinsă de Parlament prin Legea nr. 600/2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 10.229/2001, **Judecătoria Constanța a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Almet” — S.A. din Năvodari într-o cauză civilă ce are ca obiect contestația formulată împotriva Procesului-verbal de constatare a contravenției nr. 27 din 27 iunie 2001 încheiat de agenți ai Ministerului Industriei și Resurselor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16, art. 41 alin. (2), art. 134 alin. (1) și (2) lit. a), precum și ale art. 135 alin. (1) și (2).

Instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților arată că dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare, astfel că excepția a rămas fără obiect.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece ordonanța criticată și-a încetat aplicabilitatea, fiind respinsă de Parlament prin Legea nr. 600/2001.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile, excepție ridicată de Societatea Comercială „Almet” — S.A. din Năvodari în Dosarul nr. 10.229/2001 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 privind unele măsuri pentru achiziționarea metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 7 februarie 2001.

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16, art. 41 alin. (2), art. 134 alin. (1) și (2) lit. a), precum și ale art. 135 alin. (1) și (2).

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că ulterior sesizării sale a fost adoptată Legea nr. 600 din 31 octombrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 8 noiembrie 2001, lege prin care Parlamentul a respins Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001, astfel că aceasta și-a încetat aplicabilitatea.

Așa fiind, rezultă că, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, dispoziții coroborate cu cele ale art. (6) din același articol, excepția de neconstituționalitate a art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2001 a devenit inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 160
din 30 mai 2002referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1
din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasiliță Minciu în Dosarul nr. 5.096/2001 al Judecătoria Tulcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 41 alin. (2) și ale art. 135 alin. (6) din Constituție.

Soluția consacrată de art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă cu privire la suspendarea executării silite este rezultatul opțiunii legiuitorului, fiind o problemă de legiferare, și nu de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 5.096/2001, **Judecătoria Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vasiliță Minciu într-o cauză privind soluționarea cererii de suspendare a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 135 din Constituție, prin aceea că se aduce o gravă atingere dreptului său de proprietate privată ocrotit de Constituție, întrucât, „în ipoteza în care cererea de suspendare a executării silite ar fi respinsă, prerogativele aferente dreptului în discuție sunt în mod nejustificat afectate”. Autorul excepției apreciază că s-ar impune ca suspendarea executării silite să opereze de drept, „fie și numai în cazul în care prin executare sunt lezate drepturile terțelor persoane”.

Judecătoria Tulcea apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În esență, instanța consideră că executarea silite asupra unor bunuri nu constituie o încălcare a principiului constituțional al ocrotirii dreptului de proprietate, ci modul în care se realizează creanța creditorului în situația în care debitorul nu își execută obligația de bunăvoie. De asemenea, potrivit opiniei instanței, „faptul că suspendarea executării nu operează de drept nu reprezintă o încălcare a textelor constituționale referitoare la proprietate, ci o expresie a principiului egalității în fața legii, legea ocrotește atât interesele creditorului, cât și cele ale debitorului ori ale terțelor persoane ale căror bunuri sunt urmărite silite”. În ceea ce privește susținerea autorului excepției în sensul că suspendarea executării s-ar impune să opereze de drept, instanța consideră că nu aparține competenței Curții Constituționale să judece „asupra unor modele teoretice ale unor norme”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că textul de lege criticat trebuie privit în contextul reglementării unitare conținute de art. 403 din Codul de procedură civilă, reglementare concepută cu respectarea prevederilor constituționale referitoare la realizarea drepturilor în justiție. De altfel, conform art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, partea interesată are posibilitatea să atace încheierea asupra suspendării executării, realizându-se astfel atât exercitarea neîngrădită a drepturilor procesuale ale părților, cât și controlul jurisdicțional al soluției pronunțate cu privire la cererea de suspendare. Totodată în punctul de vedere al Guvernului se face referire și la dispozițiile art. 125 din Constituție, care prevăd expres că reglementarea competenței și a procedurii de judecată se face prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.“*

Autorul excepției, deși nu a indicat textele constituționale care ar fi încălcate de textul de lege criticat, a afirmat că acesta îi lezează dreptul de proprietate. În consecință, Curtea Constituțională reține că autorul excepției de neconstituționalitate invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (2) teza întâi și ale art. 135 alin. (6). Aceste texte constituționale au următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (2) teza întâi: *„(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.“*;

— Art. 135 alin. (6): *„Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.“*

Critica de neconstituționalitate se bazează pe susținerea potrivit căreia suspendarea executării silite nu este obligatorie în toate cazurile în care se formulează contestația, ci este dispusă de instanță. Astfel, potrivit susținerilor autorului excepției, în ipoteza în care cererea de suspendare ar fi respinsă, prerogativele dreptului de proprietate al terțului contestator, deși acesta nu este debitor urmărit, sunt afectate în mod nejustificat, prin aceea că bunul pe care îl are în coproprietate poate fi sechestrat și chiar înstrăinat în totalitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasilică Minciu în Dosarul nr. 5.096/2001 al Judecătorei Tulcea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă reglementează posibilitatea instanței de a suspenda executarea silită până la soluționarea contestației la executare dacă se depune o cauțiune al cărei cuantum este fixat de instanță. Aceste prevederi legale nu conțin reglementări de natură să aducă atingeri dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Din analiza prevederilor legale criticate, Curtea observă că relevant în cauză pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate este faptul că procedura executării silite, inclusiv contestația la executare, reglementată de „Cartea V — Despre executarea silită“, face parte din Codul de procedură civilă — art. 371¹—580. Or, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. Astfel legiuitorul are libertatea de a stabili modalitatea în care poate fi suspendată executarea silită, și anume dacă să opereze de drept sau numai la cerere expresă și cu plata unei cauțiuni.

În consecință, reglementarea cuprinsă în art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ca de altfel întreaga procedură a contestației la executare, asigură garanții suficiente de ocrotire a proprietății celor ale căror bunuri ar putea forma obiect al urmăririi silite, inclusiv în situația în care aceștia nu sunt debitorii obligației stabilite prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta, pe acest temei, executarea și de a solicita suspendarea acesteia.

De altfel, conform art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, *„Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2 instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat“*. Această dispoziție legală constituie o garanție suplimentară pentru protecția drepturilor celor care contestă executarea silită și, în acest cadru, solicită suspendarea executării.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea nivelului prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/1999 privind instituirea prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, precum și pentru acordarea de ajutoare bănești pentru categoriile defavorizate ale populației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 328/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Nivelul prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde, se stabilește la 800.000 lei/Gcal, inclusiv T.V.A., și este calculat la un curs de schimb de 33.600 lei pentru un dolar S.U.A.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 340/2002 privind stabilirea nivelului prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei,
Ion Lungu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 3 iulie 2002.
Nr. 686.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro